

BOLYGAJÓ

■ ■ Videobloggerek

Horoszkóp

■ ■ Társadalomkor

Diákmunkák

■ ■ Ajánló

2013/14-es tanév
2. szám (2014. március)

5 994100 159988 >

Kedves Olvasóink!

A teljesen megújult Bolygatót tartjátok a kezetekben. Arra törekedtünk, hogy valódi diákújságot készítsünk nektek, amit diákok írnak diákoknak. A munka során végig arra törekedtünk, hogy külsőleg és tartalmilag is megfeleljen az ízléseknek és minél több benneteket érdeklő cikk jelenjen meg, valóban hozzatok és rólatok szóljon. Reméljük, hogy sikerül elnyernünk a tetszéseketet és mindenki talál a saját ízlésének megfelelő olvasnivalót! Fogadjátok sok szeretettel.

A szerkesztőség tagjai: **Kecskés Fanni, Holló Bettina, Gyebnár Katica, Fodor Zsuzsi, Deli Pál, Máté Balázs.**

Valamint köszönjük a segítséget **Schnell Ildikó tanárnőnek, Csomorné Bárány Melindának - könyvtárosunknak - és Faragó Márty 11. b-s tanulónak.**

Zengő Aula koncert

Egy decemberi napon (a kutya sem emlékszik már melyiken) a Bohém Ragtime Jazz Bandet halhattuk Zengő Aulánkban. A jazz varázslatos világába adtak betekintést. Meg akarták mutatni, hogy milyen érdekes is ez a zenei világ. Ami azt illeti, engem sikerült is meggyőzniük, és ahogyan elnéztem, a többiek arcáról is elégedettség sugárzott. Mindannyian jól szórakoztunk, legalább is szerintem, mert olykor-olykor pár „poén” is elcsattant. Aki figyelt, még tanulni is tudott abból, ahogy Ittész Tamás az egyes számokat felkonferálta. Hogy még jobban fokozzák a hangulatot, még táncokat is láthattunk. Két versenytáncosunk pörgős improvizációkat adott elő. Ahogyan pedig felöltöztek, az igazán stílusos volt. Ugyanis elrepítették minket az 1920-as évek Amerikájába.

Fel is iratkoztam hát az internetes Jazziskolájukba. Ajánlom a figyelmetekbe. Persze csak annak mondom, akit ez érdekel. Hasznos információkat tudhatsz meg, és még videókat is küldenek tehetséges zenészekről. Néhány humorosat is kaptam már. Ehhez nincs még mit hozzáfűzni. A bohemragtime.com – on tudtok feliratkozni.

Most pedig beszéljünk a bandáról. Már volt alkalmam találkozni a fiúkkal a Bohém Fesztiválon. Ez egy minden évben megrendezett jazzfesztivál Kecskeméten.

A világ minden tájáról jönnek tehetséges zenészek. De a zenekar maga is rengeteget jár turnézni. Repertoárjuk a ragtime, a New Orleans jazz, a dixieland, a korai swing, az a cappella spirituálé, régi magyar slágerek meg persze a saját szerzemények köréből áll össze. A legfontosabb pedig, hogy kecskemétiak.

„A jazz az élet, az emberi élet dicsőítése. Az élet teljességét ünnepli. Annak képtelenségét, esetlegességét, nagyszerűségét. Az értelmét. A benne rejlő szexualitást. A mélységet. És azzal foglalkozik, ami a lényege... a leglényege.” – Wynton Marsalis

„Azt mondhatjuk, hogy a jazz a szabadság mércéje... A kezdetekkor az Amerikai Egyesült Államokban megfogalmazták a szabadság és függetlenség néhány alapelveit, és a jazz is ezekből jött létre. És e zene annyira szabad, hogy ebben az országban sokak szerint ez az egyetlen tökéletes módja a szabadság kifejezésének.” – Duke Ellington

Deli Pál 9.Ny

Lesefüchse

Olvasás. Te mire gondolsz, amikor meghalod ezt a szót? Fintort vágsz vagy elmosolyodsz? Én a mosolygós táborhoz tartozom és szívesen megosztom veletek legutóbbi tapasztalataimat.

Februárban részt vehettem egy Budapesten megrendezett német versenyen. A verseny neve Lesefüchse, a feladat pedig abból állt, hogy 4 vékonyabb-vastagabb könyvet kellett elolvasni, majd a bizottság előtt németül beszélgetni a róluk. Bár szeretek olvasni, a verseny mégis nagy kihívásnak tűnt, mivel azelőtt még soha nem volt dolgom német regénnyel. Nem is akarom szépíteni, az első 50 oldal kínszenvedés volt, igazi erőpróba. Tanárnőm gyakran faggatózott, hol tartok, hogy tetszik, sok-e az ismeretlen szó. Én persze igyekeztem kitérő választ adni, az igazságot mégse mondhattam: még csak az 5. oldalon járok, semmit sem értek és utálok az egészet. Aztán, ahogy haladtam előre, egyre könnyebb és érdekesebb lett, szörnyen büszke voltam magamra, amikor kezdtem érteni a sztorit, hát még mikor egy-egy poén is leesett. Mert egyébként meglepően szórakoztató és gondolatébresztő re-

gények voltak. Témájukban sokkal közelebb állnak a fiatalokhoz, mint akármelyik ifjúsági regény. Miről szólnak? Háború, török, hősiesség, ármány, titkok? Dehogyan. Szex, pia, drog, gyilkosság. És nem tanmese módjára, aminek ott van a végén, hogy ejnye-bejnye és látod-látod. Csak volt egy sztori, amiről azt gondolhattad, amit szeretnél. Nem kellett se szeretned, se utálnod, se egyetértened, csak egyszerűen megismerned. Közvetlenül táalta a problémát, velünk egykorú szereplőkkel, a mi szem-szögünkéből.

Úgyhogy elkezdtem azon gondolkodni, milyen lenne, ha magyarul, akár az iskolában is ilyen könyveket olvashatnánk. A tanárok úgyis mindig azt mondják, azért kell olvasni, hogy gondolataid legyenek, hogy láss a dolgok mögé, meg hogy sosem tudhatod, mikor jön ez elő az életben. De akkor miért nem olyasmiről olvasunk, amire egyszer tényleg szükség lehet? Órákat töltünk műelemzéssel, hosszú sorokat körmölünk a

könyv mondanivalójáról, közben meg fogalmunk sincs az életről, mert a szex és a drog tabutémák?

Ez alapján kijelenthetnénk, hogy megérné egy-két hétköznapi témájú kortárs művet is felvenni a kötelezők sorába, de én attól tartok, a kötelező szó elvonná az egész varázsát, akkor már szinte biztos, hogy senki nem olvasná őket. Úgyhogy én sem mondom, hogy mindenki olvasson német könyveket, csak az, aki kedvet kapott valami újhoz és szokatlanhoz.

Futaki Zsófia 11.D

Óz, a csodák csodája

Iskolánkban öt évente tanáraink adnak elő egy műsort a közelgő karácsony jegyében. Az idei ünnepségen gyermekkorunk egyik kedvencét vitték színre, melynek köszönhetően a mese egészen új megvilágításba került. Lehetőségünk volt megnézni tanárainkat egy igazán más szerepben, melyben alakításuk merőben eltért az átlag hétköznapiaktól.

A szereposztás ennél jobb nem is lehetett volna. Mindenkihez illett a saját szerepe, s nagyon találó volt, hogy a játék során utaltak is a saját szaktárgyaikra. Például amikor Kothenczné Kemény Éva tanárnő, Dorothy szerepé-

ben az őt Óz birodalmába repítő forgószéket csodálta. Ezekről az elemektől még mulatságosabb lett a darab. Az előadás minden részletét áthatotta a humor, a díszletként szolgáló háttérképeket is beleértve.

A sok nevetés után, a hangulat meghitté vált a közös éneklésnek köszönhetően. Valamennyien átértékeljük kissé az iskolát, valamint kedves tanárainkat is. Azt hiszem, szerencsésekké vagyunk, hogy bolyais diákokként, az iskolai életünkhöz egy ilyen fergeteges este is hozzátartozik. Köszönjük tanárainknak hogy ilyen jó fejek voltak, és megszervezték nekünk ezt az ünnepséget.

Holló Bettina 11.B

S z e r e p o s z t á s :

Dorothy - Kothenczné Kemény Éva
Madárijesztő - Szőke-Tóth Zsolt
Bádogember - Kovács Gergely
Gyáva Oroszlán - Dominek Zsolt
Óz - Ábel József
Henrik bácsi - Kutas Tibor
Emmi néni - Csomorné Melinda
Északi Boszorkány - Dr. Főzőné Tímár Éva
Nyugati Boszorkány - Tóthné Muráncsik Mónika

Déli Boszorkány (Glinda) - Siposné Pásztor Hajnalka
Kulcsár Óz palotájában - Búti Csaba
Gólya - Szokolainé Lovász Andrea
A Mezei Egerek Királynője - Huberné Fekete Elvira
Egerek - Kaló Judit; Juhász Ágnes
Asszony - Benke Orsolya
Szárnyas Majmok - Kákonyi Réka; Virág Zoltán
Mesemondó - Dömötörné Répási Angéla

Kedves Diákok!

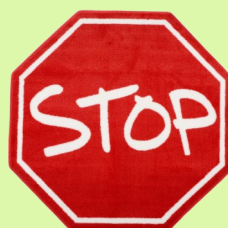
Ez a cikk főként azoknak a tanulónak szól, akik az iskolai menzán ebédelnek. És kiemelten a 9–10.-es évfolyamok figyelmét hívnám fel a tartalomra.

Minden nap többen szembesülhettek azzal a nem éppen kellemes ténnyel, hogy bár ki vagytok írva nagyszünetre ebédelni, kaja közelébe mégsem juttok. Mostanság az a tapasztalatom, hogy sok 11-12. évfolyamos diákot kiírnak enni a nagyszünetre, hiszen utána nem kis kihívást jelentő 7-8-9. órák következnek. Viszont felháborító, főként azoknak a kilencedikeseknek a viselkedése, akik pófátlanul betolakszanak mindenki elé, „ott van a barátom/barátnőm és sietnem kell, mert órám van” címen. Nem, kedveskéim ti még nem tudjátok mit jelent sietni. Mert én is tizenegyedikesként jöttem csak rá, hogy miért is az utolsó két évfolyamosok ehetnek a nagyszünetben. Mi sajnós azt sem tudjuk már, milyen az, ha valakinek csak 5 vagy 6 órája van.

Mikor lemegyek ebédelni, és hallom a hátam mögött a felháborodott nyávogást, a hideg futkos a hátamon. Felhívnám szíves figyelmeteket a Gólya-esküre: „Fogadom, hogy az ebédlőben előzékenyen viselkedem a felsőbb évesekkel, elvesztett vagy ki nem váltott kajajegyét a sajátommal pótolom. A negyedikesek ebédjét kiviszem az asztalukhoz, és jó étvágyat kívánok nekik, igényük szerint egyéb szolgáltatásokat is elvégzek számukra, például szájtörlést, a forró ételt megfújom, a hideget melegítem. Ígérem, hogy egy bolyais életre megtanulom a sorrendet: negyedikes, harmadikos, másodikos és én, a gólya.”. Természetesen senki sem szó szerint várja el ezt tőletek, csak egy kis megértést és talán némi tiszteletet. Hiszen ti is lesztek végzősök (mindenki reménykedik benne) és titeket is pontosan ennyire rosszul fog érinteni a gólyák szemtelensége. Lehet, hogy két év alatt ilyen sokat változtak a diákok, és én vagyok lemaradva? De mi még előre engedjük az idősebbeket és nem mi voltunk még felháborodva, kis újoncként.

A másik dolog, ami sok felsősnél kiverte a biztosítékot az, hogy a kilencedikesek veszik maguknak a bátorságot és minden zavar nélkül lecsücsülnek a tanári asztalhoz. Drágáim, nem tűnt még fel, hogy az a tanároknak van fenntartva? Annak érzed magad? Ugye, hogy nem? Na, akkor húzzál el onnan!

Köszönöm a megértésedet és remélem látható változást fogunk tapasztalni mi, 11-12-13. évfolyamosok.

Interjú Vörös Kristóffal

A Novofer Alapítvány a műszaki-szellemi alkotásért Kuratóriuma "Találjuk fel a jövőt" címmel pályázatot hirdetett, amelynek egyik díjazottja Vörös Kristóf 10.C osztályos tanuló. Kristóf Jövő Jövő. 7000 jeligével írta meg pályamunkáját.

2013. december 19-én a Parlamentben vehette át a nyerteseknek járó 100 000 Ft-ot és a dicsérő oklevelet. Gratulálunk és további sikeres munkát kívánunk!

- Milyen érzés volt képviselni iskolánkat a parlamentben?

- Úgy vélem, nem a legjobb dolog érzelmeket kötni bármihez is, mivel annak intenzitása függvényében torzulhat a személyiségem. Elsősorban a feladattudatosság, a kötelesség és az értelem érzése töltött el. Sokat köszönhetek a Kecskeméti Bolyai János Gimnáziumnak, tanárainak, ezen belül is egy remek és motiváló tanárnak, a fizikatanáromnak, akik támogatnak engem.

- Milyen erőfeszítések kellettek a fogalmazás megírásához, és mi inspirált?

- Szükségem volt és van is kellő önbizalomra, önismeretre, őszinteségre, motivációra és tudatosságra, hogy a dolgokat úgy végezzem, hogy azok a legjobbak legyenek. Szabadidőmben gyakran foglalkozom a tudomány némely ágazatával, és az olvasottakból felgyülemlett tudás, illetve a belőlük levont következtetések és feltételezések sokasága inspirált.

- Mire gondoltál az írás közben?

- Igyekeztem világosan fogalmazni, hogy érthetőbbek legyenek a dolgok. Persze akadnak olyanok, akik másképp értelmezik, amiket leírtam, de nem lehet mindenkinek megfelelni. Azt megjegyezném, hogy dolgozatom tartalmilag nem teljesen azonos valódi elgondolásaimmal a jövő világról.

- Hogyan képzeled el a jövődet, szeretnél-e azzal foglalkozni, amit leírtál?

- Egy új világba születtünk bele. Minket ugyan még nem érnek el teljesen a sugarai, de eljön az idő, mikor eltűnnek a fekete felhők, és fényes világosság köszönt mindenkit. Addig nap mint nap szembe kell néznünk sorsunkkal, és haladnunk kell előre. Szerencsére az ember azzal foglalkozhat, amivel csak akar. Tudom, hogy jómagam is meg fogom találni a helyemet, és azzal foglalkozhatok majd, amivel akarok: a tudománnyal. Újabb és újabb matematikai és fizikai (ebbe beleértendő a kémiai) felfedezések és kutatások olyan konstruktív technológiákhoz juttatnak el minket, amikkel a magunk által szabott határokat törhetjük át.

Déli Pál 9.NY

A közösségi szolgálatról

Közösségi szolgálat... már a neve is megborzongtatott, amikor először hallottam. Aztán hozzátették, hogy kötelező ötven órát elvégeznünk, és ezzel már teljes lett a káosz. Nem bújhatunk ki alóla, ennyi időt kell eltöltenünk különféle, anyagi érdektől független tevékenységgel, hogy megkapjuk az érettségi bizonyítványt.

2011-ben született meg ez a törvény a középiskolások részére, akik 2016. január elseje után fognak érettségizni. Miután elmondták az előadáson, hogy milyen helyeken lehet dolgoznunk, kicsit megnyugodtam. Legalább olyan környezetben tölthetjük el ezt az időt, amelyik tetszik, de tanulhatunk is abból, amit csinálunk. A terület, ahova mehetünk, lehet egészségügyi, szociális és jótékonyági, oktatási, kulturális és közösségi, környezet- és természetvédelmi, polgári és katasztrófavédelmi helyszín, közös sport-és szabadidős tevékenység.

De hogy ne tudjuk olyan gyorsan ledolgozni ezt az időt, naponta csak három órát számolnak el nekünk. Ha elvégzünk délutánonként egy-egy órát, hétvégén két vagy három órát, lassan összegyűlnek a papíron az óraszámok. Szerintem érdekesebb nyáron dolgozni, mert sokkal több időnk van akkor, mint a tanévben.

A másik, amit meg kell említenem, hogy mindent le kell írni egy saját, közösségi szolgálatos naplóba. Bármit, amit tettünk a „közösség részére”, vagy amit tanultunk, tapasztaltunk a munka során.

Szerintem a közösségi szolgálat végzéséhez a legfontosabb a jó társaság és a kedv. Ha jól érzed magad, akikkel együtt dolgozol, akkor nem lesz nehéz ledolgozni ezt az óraszámot.

Máté Balázs 9.Ny

Végzős videók

A mi Bolyainkban hagyomány, hogy a végzősök egy videóval írják be magukat a történelembe, ezzel tisztelegve az elmúlt éveknek és a tanároknak. Idén, a többi évtől eltérő módon csak három „film” készült. A lassan ballagó osztályoktól szerettem volna megtudni néhány kulisszatitkot a videók forgatásáról.

12. B - BOOKS – Eltűntek

– Filmkészítés számokban –

A film mentése három óráig tartott, és ez után 1,5 GB lett.

Az összes felvett anyag 23 GB helyet foglal és kb. négy órányi, a vágást Dominek Márk végezte, aki kb. ötven óra alatt lett készen az egész filmmel.

Az első forgatási nap október 22-e volt, az utolsó pedig december 9-e.

A film eredetileg fél órás volt, de az osztály attól félve, hogy nem fogja lekötni az iskolát, huszonhat percre lecsökkentette az időtartamát, ezt láthatuk a suliban. Az eredeti hosszúságú filmet a YouTube-on megnézhetitek.

Előfordult, hogy azért kellett felvenni újra egy-egy jelenetet, mert az operatőr – amikor azt hitte, hogy elindítja a videót –, valójában akkor állította le.

Szóval pont fordítva, mint kellett volna.

Valkai tanár úr benyitott véletlenül a forgatás alatt és szembesült saját magával, Lipcsei Bence alakításában.

Pallaginé tanárnő annyira együttműködő volt, hogy még a bögréjét is lehozta a tanáriból, hogy élethűbb legyen a paródia. A tanárnő nagyon meg volt elégedve Lénárt Anna alakításával.

Amikor a lányok vitték fel a könyveket, hogy kidobják, akkor valóban kidobtak néhány könyvet, majd letről Megyesiné Vikor Aranka kérdően nézelődött föl az ablakba, hogy hát itt meg mi történt.

A videó összesen háromszázhatvanöt elemből áll (ezek videók, zenék, feliratok, képek).

A film megtörtént esetek alapján készült, persze a padláson még nem voltak a 12. B könyvei.

12. C

– A személyiség varázsa –

Langó Dávid karja, amit Bensingер Flóra kölcsönzött néhány pillanat erejéig, igazi, nem Photoshop.

A gyerekvasutas bácsi megengedte Kalmár Patriknak, hogy ingyen menjen néhány kört a jelenet kedvéért.

Langó Dávid mellizom mozgatása is igazi, az osztály tagadja, hogy bármilyen programot használtak volna.

A videó zenei anyagára az osztály külön figyelmet szentelt. 3 óráig tartott kiválasztani azt a zenét, ami végül bele sem került.

Langó Dávid puszta kézzel borítja padtársára, Fenyvesi Petire az asztalt, senki sem segített neki.

Portás Gyuri bácsi ebben a videóban is komoly szerepet kapott, amit ő lelkiismeretesen teljesített. Nem kellett mondani neki, hogy bámulja meg Víglási Vikit.

A filmben látható tábortüzet hosszas próbálkozás után végül dolgozatokból sikerült összehozni.

13. D - 10 dolog, amit megtanultunk a Bolyaiban

– A nagy lehetőségek ideje –

Az eredeti ötlet teljesen más volt, különböző, népszerű videoklipek alapján akarták megcsinálni a videót. Sajnos ezt időhiány miatt nem sikerült megvalósítani.

Az osztály tulajdonában lévő összes kamera felmondta a szolgálatot, az osztályfőnöküknek, Tóthné Muráncsik Mónika tanárnőnek hála, sikerült megfelelő felvevőeszközhöz jutni, amit ezúton is szeretnének megköszönni.

A forgatás egy héttel a bemutató előtt kezdődött.

A szerkesztés és vágás Farkas Csenge, Kiss Bence Péter és Imre Lőrinc munkáját dicséri, akik vállalták, hogy a szalagavató utáni napon elvégzik az utómunkálatokat, ami – mondanom sem kell – hatalmas teljesítmény egy átbuzizott éjszaka után.

Geri bácsit a lányok kérték meg a szereplésre. „Tanár úr, lenne itt egy teszthez álló feladat!” Ezt a mondatot hallva, Geri bácsi szeme egyből felcsillant, s mikor előkerült a kamera, elő is bújt belőle a filmsztár.

Emiliónak tetszett a videó, jót nevetett rajta.

Viszont egy dolgon megsértődött (persze csak viccesen): Bencén farmer volt. Ez megbocsáthatatlan baki, mivel – mint tudjuk –, ő a Bolyaiban sosem hord farmert.

Kristóf mindig is ki szeretne volna próbálni, milyen kiugrani a Bolyai egyik ablakán, és a videó remek lehetőség volt számára, hogy ezt legálisan meg is tegye.

Az ebédlős jelenet a 9. és 10. osztályban fennálló vetélkedés ihlette, mikor még az osztály nagy része menzás volt. Mára már csak kb. ötten esznek a menzán, ők sem mindennap.

Imre Lőrinc Magdi anyus jelenetét kétszer vették fel, de olyan élethűre sikerült, hogy a térdein zúzódások, az egyik tenyerén pedig vérző seb keletkezett.

Portás Gyuri bácsi jelenete annyira jól sikerült, hogy megkérte az osztályt, másolják ki neki DVD-re az alkotást.

A kulisszatitkokat köszönöm Dominek Márknak, Kerekes Andinak, Pusztai Kristófnak, Karádi Lucának és Barna Zsófiának.

Gyebnár Katica 9.D

É. sz. 37° 33', k. h. 126° 59' avagy Szöul, Dél-Korea, röviden és tömören

Dél-Koreának megvan az a szép (bár számomra fölöttébb bosszantó) tulajdonsága, hogy nem a szomszédban van, így aztán az odaát dúló trendek és szokások egy európai ember számára sokszor szokatlannak, talán nevetségesnek is tűnhetnek. Most pár ilyen szeretnék megosztani veletek.

Mivel nemrég volt karácsony, egy pár szó erejéig álljunk is meg ennél a témánál. Kelet-Ázsiában egyedül Dél-Koreában ünneplik a karácsonyt, bár igaz, hogy csak egy napig, 26-án már mindenkinek mennie kell a munkahelyére, illetve iskolába. A karácsony náluk nem a szeretet ünnepe (az az újév), hanem a Valentin naphoz hasonlóan a szerelmeseké. Karácsonyfát általában csak a keresztények állítanak. (Vannak olyan családok, ahol egyenesen abszurdnak tartják, hogy egy fa álljon a szoba közepén.) Az egyik legkedveltebb karácsonyi ételük a karácsonyi torta. Megajándékozni csak a legközelebbi családtagokat szokták, általában pénzzel.

Általános dolog Kelet-Ázsiában, hogy az emberek szentül hiszik azt, hogy a vércsoport elárulhatja az emberről, milyen is valójában. (Ez hasonló, mint a horoszkóp, csak itt véresen komolyan veszik.) Készítenek arckrémet vagy sampont különböző vércsoportú vásárlóknak, vannak cégek, amelyek csak bizonyos vércsoportú embereket vesznek fel, néha még az is előfordul, hogy az óvodákban csoportbontást csinálnak emiatt. A legrosszabbnak a B és az AB számít.

Jongin városában található az Everland élménypark – itt él Kosik, a világ egyetlen beszélő elefántja. Természetesen nem összefüggő mondatokban beszél, csupán szavakat tud, ez mégis egyedülálló dolognak számít, ugyanis a kutatók még nem találtak olyan elefánttal, amelyik imitálni tudta volna az emberi beszédet.

A diákok között mostanában kezd felkapott lenni az a merész ötlet, hogy önként bekamerázzák a szobájukat, majd élőben közvetítik, ahogyan tanulnak. Ezt azzal indokolják, hogy nagyobb a motiváció így, hogy tudják, figyelik őket. Vannak köztük igazi hírességek, akiket egyszerre ötezer ember figyel, ha pedig látják, hogy nem tanul rendesen, jó alaposan megkritizálják a munkáját. (Én ebben az egészben csak azt nem értem, hogy hogy érdekelhet egyszerre több ezer embert az, hogy valaki ül és magol...)

Szuvon városában van talán az egész világ leghihetlenebb múzeuma, a Vécémúzeum. Az épület toalett alakú, régen Szim Dzsedok polgármester háza volt, amit halála után a városra hagytak. Az uraságnak az volt a rögeszméje,

hogy az ország székelési kultúrája igencsak elmaradott, mindent meg is tett annak fejlesztése érdekében. (Ő maga a nagymamája kerti budi-jában született – nem vicc.) Szim szerint mivel a véccé az a hely, ahová mindenkinek *mennie kell*, a megfelelő toalett létfontosságú – valamint ez egy igen kitűnő hely az elmélkedésre és a filozofálásra.

A koreaiak teljesen másképpen számolják az életkorokat, mint ahogyan azt mi megszoktuk: születésükkor már egyévesek, ugyanis a fogantatástól számítják az élet kezdetét, majd a következő év január 1-jén töltik be a második életévüket. A slusszpoén az, hogy szentül megvannak győződve arról, hogy az ő számításuk a helyes. A történet azonban itt még nem ér véget, ugyanis míg Magyarországon már percre pontosan feljegyzik, hogy ki, mikor született, addig Dél-Koreában a szülőnek csak egy bizonyos időn belül kell bejelentenie a gyermeket – az iratokba pedig nem a születés, hanem a bejelentés dátuma kerül. Ez néha hónapos különbségeket is jelenhet.

A Samsungot mindenki ismeri, azonban talán kevesen tudják azt, hogy 1938-ban családi kisvállalkozásként indult, és eredetileg téisztát gyártottak. A mostanra már óriásvállalat aláalkult cégcsoport a koreai GDP 20%-át adja – ez annyira sok pénz, hogy amikor 2008-ban a cég elnökét adócsalással letartóztatták, a bíró felmentette, mondván, túlságosan is fontos a koreai gazdaságnak. A Samsung „anyavállalata” a már fent említett Everland (ami mellel a világ tizenkettedik leglátogatottabb élményparkja).

Kevés dolog fogható a dél-koreai emberek munkamániájához, egy héten átlagosan 44,6 órát dolgoznak (csak összehasonlításképpen: ez OECD-országokban – aminek Magyarország is tagja – átlagosan 32,8 óra), gyakran éjszakába nyúlóan is bent maradnak a munkahelyükön.

Az ország főként az autó- és az elektronikaiparról ismert, azonban kozmetikai ipara is nagyon fejlett – a koreai emberek elképesztő szeszégeket költenek szépítkezésre, még a férfiak is: a világ férfikozmetikum-fogyasztás negyede Dél-Koreában összpontosul. A cégek havonta állnak elő új örületekkel, mint például a mostanság divatos vulkanikus anyagból készült

arcpakolással és az igazi virágot tartalmazó körömlakkal.

Korea talán az egyetlen olyan ország, ahol videójáték-függőségből meg lehet élni. Az igazán jó játékosok ugyanúgy sztárnak számítanak, mint a híres színészek vagy énekesek – ők akár évi több százezer dollárt is kereshetnek.

És amiről az emberek nem szívesen beszélnek – az a prostitúció Dél-Koreában, ami a GDP 4%-át teszi ki. Ez elképesztően hatalmas összeg, pedig illegális. Gyakorlatilag több pénzt jelent, mint a mezőgazdaságból származó bevételek. Csak összehasonlításképpen: Hollandiában, ahol a prostitúció legális, a GDP 5%-a származik ilyenféle forrásokból. A Feminista Nők Egyesülete szerint minden huszonötödik nő árulja a testét. Elterjedtek az olyan motelek, amiknek a létezéséről mindenki tud, de senki nem beszél, ugyanis a társadalom nem fogadja el – így hát a férfiaknak úgy kell tenniük, mintha nem járnának oda, sőt utálnák ezeket a helyeket. Természetesen a nők számára is léteznek ugyanilyen „szolgáltatások”, úgynevezett hosztklubok, ahol k-pop kinézetű férfiak szórakoztatják a hölgyvendégeket.

A sorkatonai szolgálat minden 18 és 35 év közötti egészséges férfira vonatkozik, a szolgálati idő általában 21 hónap, egyes pozíciókban 23 vagy akár 26 hónap is lehet. Érdekes dolog, hogy a túl sok tetoválással rendelkező férfiak alkalmatlanok a katonaságra, ugyanis az maffiakapcsolatokat jelez. Részleges felmentést kapnak a kiemelkedő sportolók, nekik csak az alapkiképzést kell végigcsinálniuk. A szolgálat letelte után még nyolc évig aktív szolgálatos katonának kell részt venniük – őket azonnal behívják a frontra, ha szükség van rá.

És végezetül... a koreai média mestere a szórákoztatásnak. Ezekről a műsorokról nagy általánosságban azt kell tudni, hogy egy megadott koncepciót követnek, a részek között általában apró eltérések vannak, a nagy része improvizatív jellegű. Az egyik legnézettebb a We Got Married, ami lényegében annyiból áll, hogy egy nagyon ismert férfit és egy női sztárt „összeházasítanak”, majd a nézők részről részre követhetik, hogy hogyan alakul az életük. (Tudni kell, hogy a koreai sztároknak általában fogalmuk sincs arról, hogy mit kell tenni ilyen helyzetben, a nagy részüknek még soha nem volt barátnője vagy barátja, annyira fiatalok és annyira túlterhelik őket az ügynökségek.) Népszerűek még a Running Man, a Weekly Idol, valamint a Strong Heart.

Ez a legény úgy járja, összeakad a lába

Feladatul kaptam, hogy szavakba öntsem a szavakkal ki nem fejezhető. Azt javasolták nekem, írjak a köztem és a magyar néptánc között lévő kötelékről. Nekem rögtön kitűnő ötletnek tűnt. Tudjátok miért? Egyrészt, mert azon nyomban megszállt az ihlet. Másrészt, pedig, mert ez a műfaj számotokra szinte ismeretlen, és én szeretném nektek kicsit bemutatni. Sajnos az évek során megszoktam már, hogy manapság nem tudják a fiatalok, mi a néphagyomány. Nem tudjátok, hogy mit csinálók, mikor néptánc próbára megyek. Manapság a fiatalok már gyökeresen megváltoztak. Már nem tudják mit jelent éjjel-nappal népzeneire mulatozni és népdalokat nótázgatni. Sőt, az éneklés szinte „gáznak” számít. De tudjátok mit? Én senkit sem hibáztatok. Vagy mégis? A pénzéhes, kultúraromboló kapitalistákat hibáztatom. Hiszen ők kényszerítik ránk kulturálatlan kultúrájukat, de ezt a témát hagyjuk.

Szóval néptánc. Elsőnek határozzuk meg szakszerűen: A magyar néptánc a magyar népművészet egyik ága, ének- vagy hangszerkísérettel előadott mozdulatsor. Kultikus szerepén kívül lehet játékos, jelképes vagy szórakoztató jellegű. Úgy teljes egészében a 17. és a 19. században alakult ki. Természetesen a Kárpát-medence területén. Több táncrend is keletkezett, például a páros csárdások, friss(gyors) csárdások, a legényesek, verbunkok, és persze a különféle körtáncok. Szerintem ennyi elég is volt elméletnek, nehogy elunjátok magatokat.

E hagyományt, valamilyen szinten mindig is

ápolgatták. Azt gondolom, hogy a magyarnál nincs egzotikusabb és dinamikusabb néptánc a világon, és rajtam kívül még sokan állítják ezt. A nők itt a legnőiesebbek, finom lépéseikkel, szédítő forgásaikkal, kecses testtartásukkal. A férfiak pedig itt a legférfiasabbak. Gondoljatok bele. Ott van a német „taps, taps, rúc” koreográfia vagy a latin fenékrázós lépkedés. Ezekkel összehasonlítva a férfiak a magyar néptáncban sokkal büszkébben járnak. A csapások, a dobantások, az ugrások, a lábtekerések mind férfiasabbá teszik a legényeket. Na de itt ugrik a majom a vízbe, ugyanis következik a legmotiválóbb eleme. Ez a tánc a szexualitásban is első. Egy kolumbiai táncművész, ismétlem, egy kolumbiai táncművész mondta egyszer, hogy sehol máshol a világon férfi nem foghat meg így nőt tánc közben. S e pajzánságra még rádobnak egy lapáttal a különféle csalogatások, szemezgetések. A legérdekesebbek viszont, a dalszövegek. Erre biztosan sokan rájöttek már. Azon gondolkodtatok, mennyi félreérthető kifejezés van a magyar népdalokban? Kérem szépen! Azokat úgy is kell értelmezni! Merem állítani, hogy az egész szinte csak erre épül. Ez az igazság.

Imádom a népzene. Otthon nap mint nap hallgatom. Állítólag nyugtató hatása van. Mikor meghallom, felemelő, büszke érzés fog el. A lábam rögtön elkezd járni, a combom elkezd csapdosni. Egyszerűen elvarázsolódom. A hét elején alig várom, hogy táncpróbákra mehessenek, mert olyankor kiélem a tánc iránti

vágyamat, elengedem magam. Nem csak edzünk, hanem mulatunk is, valamint hagyományt ápolunk és tanulunk. S örülök, hogy vannak emberek, akikkel mindezt megoszthatom. A tánc által olyan barátokat szereztem, akikkel mindig jól érezhetem magam, és hajnalig táncolhatok, nótázgathatok. Alig várom a táncházakat, amikor több mint 80 ember összegyűlik, s igazi legendákkal együtt „döngetjük a csűr falát”. Olyankor mindig libabőrös leszek. Vagy például, amikor a „Fölszállott a páva” című műsort nézem a tv-ben.

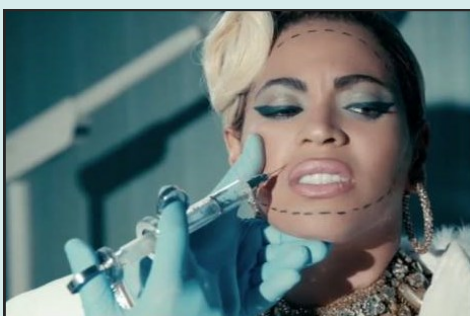
A néptánc által mindig sok tapasztalatra tehettem szert. Hisz köztudott, a néptáncosok sokat járnak turnézni külföldre. Olyan kalandokat nem sokszor élhetek át barátaimmal, mint azok a fellépések. Remélem meg tudtam fogalmazni a tánc utáni mélységes tiszteletemet. Végezetül csak annyit mondanék, büszke vagyok arra, hogy magyarnak születtem.

Deli Pál 9.NY

Társadalomkorrekció

Káprázatos. Makulátlan. Kifogástalan. Minél nagyobb, annál jobb. Minél vékonyabb, annál szebb. Tökéletes vonalak, tökéletes arc, tökéletes mosoly egy tökéletlen világban.

Elgondolkodtató, hogy manapság mi körül forog az életünk, mi az, ami befolyásol minket napról napra, mi felett ítélkezünk a legkönnyebben és leggyorsabban, mi az, ami az önképünket formálja-deformálja. A szépség. A világ a szemünk elé tart egy idealizált képet, amitől képtelenek vagyunk szabadulni, és minél tovább nézzük, az annál elérhetetlenebbnek tűnik, mi pedig annál értéktelenebbnek érezzük magunkat. Sorolhatnám hosszú-hosszú sorokon át ennek a következményét,

de most térjünk ki a súlyos milliókat érő szíkekre. Plasztikáztassunk.

Kézenfekvő megoldás arra, hogy elérjük azt, amit látunk, de nem birtokolunk. Két dolog kell hozzá, egy ügyes kezű sebész és jó pár millió a bankszámlánkon. Egyszerűnek tűnik, kifizethető boldogság, rapid módszer az „elfogadottá” válásra. A kérdés csak az, hogy vajon igazi boldogságot ad-e a szilikon, a botox vagy a zsírleszívás.

A plasztikáztatás hulláma napjainkban már nem csak a nőket ringatja a tökéletesség álmába, hanem a férfiakat is magával sodorta. Maradjunk örök fiatalok és szépek, váljunk széppé, szerezzünk csodálókat, irigyeket. Ez motiválja az összes kés alá fekvő embert, azonban azt nem veszik észre, hogy minden szikevágással leszabtatnak egy darabot a méltóságukból is, nemcsak a testükből. Mell-plasztika, ajakfeltöltés, ráncfelvarrás, zsírleszívás, orrkorrekció, fülkorrekció, fenékimplantátum, GUMINŐ. Igaz, a gumibabákon nincs felesleg, arányaik tökéletesek, egy kó-

szarác sincs rajtuk, viszont egy hátrányuk azért csak van: egyformák! Ezt teszi az embe-
rekkel is a plasztika, sablonossá válnak, elvesznek az egyedi vonások, az apró hibák, elveszik minden, ami tökéletlenül tökéletes-sé, azaz emberré tesz. A hiúságunk miatt eldobjuk saját magunkat, hogy olyanok lehessünk, amit elvárnak tőlünk, pedig az eredetiségünkben rejlenek a legnagyobb szépségek. Felesleges küzdenünk, hibákat mindig fogunk találni magunkon, hiszen ki ismerné jobban testünk minden porcikáját, mint mi magunk. Egy feltöltött száj felett is lehet egy görbe orr, szilikon mellek is dagadhatnak szeplős bőr alatt, és a felvarrt szarkalábak sem boldogítanak egy-egy lógó mell társaságában. Sosem leszünk tökéletesek.

Meg kell tanulnunk értékelni az eredetit, elfogadni a hibákat, és szeretni a tökéletlenséget. Ha ez nem sikerül, akkor megmarad a világ ugyanolyan betegnek, mint amilyen most. A fiatal lányok 90%-a csúnyának látja magát. Ehhez, azt hiszem, nem kell semmit kommentálnom.

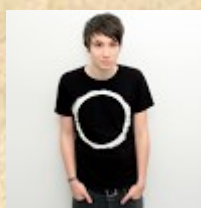
Glózik Luca, 11.D

Videobloggerek

2000 óta villámgyors fejlődésnek indult a blogolás, amit most már nem csak írott, audio, hanem video formátumban is népszerűvé vált, gyakorlatilag mindenhol. Több témában videoblogolnak az emberek, lehet az személyes, tematikus vagy „elmélkedős” is. Tekintve, hogy ezek a blogok egyre népszerűbbé válnak, szeretném megosztani veletek a személyes kedvenceimet.

Daniel Howell (youtube.com/danisnotonfire)

Ő gyakorlatilag a must-see-and-must-follow kategória. A fiatal brit srác az élet „nagy dolgairól” blogolgat, főként olyanokról, amikkel egy mai modern fiatal is napi szinten kapcsolatba kerül: Részletesen elemezgeti, hogy mi is az a shipping és mégis miért létezik, mi az a Tumblr és mire (nem) jó, valamint akinek kedve van, tőle tanulhatja meg, hogyan is kell az internet nyelvét beszélni (példának okáért, mi az a BURMA). Csatornájának leírása: „the Internet support group for people that hate people”. Aki pedig hasonló kaliberű, de kissé gyermeklelkű barátját is szeretné megismerni, annak *Phil Lestert* (youtube.com/AmazingPhil) ajánlom.

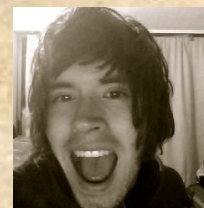
Ryan Higa (youtube.com/nigahiga)

A Kabaré. Ő az a személy, akinek eddig nagyjából az összes videóján sírva röhögtem, szóljon az arról, hogy hogyan énekeljünk úgy, mint a kedvenc énekesünk, vagy arról, hogy miért ne próbáljuk ki a Fruit Ninját élőben (tényleg nem jó ötlet).

Hola Soy Germán (youtube.com/HolaSoyGerman)

Español vizekre evezvén, spanyolul viszonylag jól értőknek ajánlom ezt a bloggert, főként azoknak, akiknek megvan az a ritka képességük, hogy képesek a gyors hallásra. Germán ugyanis hadar, bár kétségkívül a harmadik videó környékén már ki lehet venni a szöveg nagy részét plusz még néhány „mierda!” szintű káromkodást is. A fiatalember ötperces videókban beszél különböző témákról, mint például az angolról, a női és a férfi lét hátrányairól, valamint arról, hogy semmi sem olyan, mint régen volt. És nagyon vicces, Germánnak megvan az a *tipikus* rossz humora, még a kínaiul íródott kérdésekre is őszintén válaszol egy „...chinos...” kommenttel. („¿Cómo se llama tu padre?” „Hola padre, ¡ven ya!” Körülbelül ilyen szintű dolgokról van szó.)

RetroShock! (youtube.com/KENYtheONE)

Erre a magyar bloggerre nem túl régen figyeltem fel, de mindenkinek ajánlom, ugyanis fergetes. Keny régi és *borzalmasan* rossz retro filmeket kritizál (főként olyanokat, amelyek a logikát vagy a jó színészi játékot még csak hírből sem ismerik), vagyis igazából elmeséli a sztorit, itt-ott kicsit kommentálja a történéseket, majd minden epizód végén kifejti, hogy ezt a filmet is kár volt megnézni, de azért lesz következő rész. Sírni fogtok,

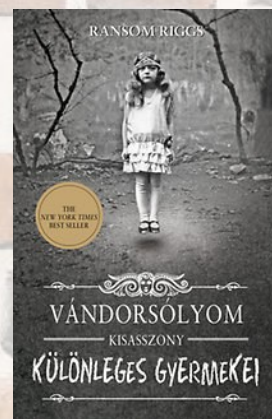

Ajánló

Ransom Riggs: Vándorsólyom kisasszony különleges gyermekei (2011)

A vándorsólyom kisasszony különleges gyermekei című bestseller szédületes sebességgel hódította meg a világot, a kritikuskat és a könyves toplistákat is. Azt hiszem, bátran állíthatom, hogy ez a különleges hangulatú, fantasztikus történetet elmesélő izgalmas kalandregény számomra is az egyik legkedvesebb könyv.

Egy szörnyű családi tragédia indítja útnak főhősünket, a tizenhat esztendős Jacobot. A fiúban egyre jobban felerősödik a kalandvágy, valamint a nagypjától hallott rémisztő történetek is egyre jobban lázba hozzák. Minden ambíciója megvan ahhoz, hogy belevágjon egy csodálatos kalandba, mely során megismerheti elhunyt nagypja titokzatos gyermekkorát. Így apjával útra kel egy Wales partjai közelében lévő szigetre, mely rejtélyes és hátborzongató dolgoktól hemzseg. Maga a sziget látszólag üres, kihalt és leginkább unalmas. Ám Jacob biztos abban, hogy a nagypjától hallott valótlanok tűnő, de izgalmas történetek igazak. Legalábbis nagyon reméli, hogy az unalmas gyermekkorát bearanyozó meséknek van valóságalapjuk. Bejárja a sziget minden zegét-zugát annak reményében, hogy kérdéseire választ kap. Rábukkan egy elhagyatott, romos épületre. Később rájön, hogy arra a bizonyos árvaházra talált rá, amelyben szeretett nagypja felnőtt. Ám ahelyett, hogy mindezek után megvilágosodna, csak még több kérdés fogalmazódik meg benne, ráadásul a szerelem is ekkor talál rá. A romos épületben fellelt fényképek teljesen összezavarják. A képeken található furcsa figurák természetfeletti képességgel rendelkező gyermekek, akik egykor az árvaházban éltek, és talán még most is élnek. Jacob tovább kutat annak reményében, hogy végül teljesíteni tudja nagypja utolsó kívánságát, és megfejti a sziget titkát.

Ezt a szeniális kalandregényt leginkább gyerekeknek vagy olyan felnőtteknek ajánlom, akik a lelkük mélyén talán még mindig gyerekek. Aki szeretne az unalmas hétköznapokból egy izgalmas fantáziavilágba csöppenni, az mindenféleképpen olvassa el. Még ha eddig nem is kedvelte az illető a kalandregényeket, ezért garantáltan rajongani fog.

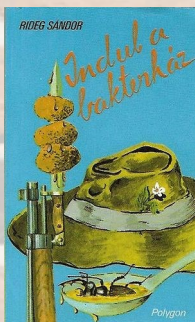
Holló Bettina 11. B

Rideg Sándor: Indul a bakterház (1939)

„Nemhiába, hogy még kamasz vagyok, de nem is sikerült még nekem soha semmi. Kivéve ezt a könyvet. Pedig olyan szomorú és furcsa dolgok történtek velem, hogy ne tovább. Beszélték felőlem az emberek, hogy csuda gyerek vagyok, meg hogy bár akasztottak volna föl kétnapos koromban, mert nem lesz belőlem becsületes ember se így, se úgy...”

Ezzel a néhány sorral indul Rideg Sándor nagyszerű könyve, az Indul a bakterház. Remélem, a történetet nem kell bemutatnom, mindenki látta az ugyanezzel a címmel megjelenő filmet (1979). Amennyiben ezt valaki eddig nem tette meg, sürgősen pótolja.

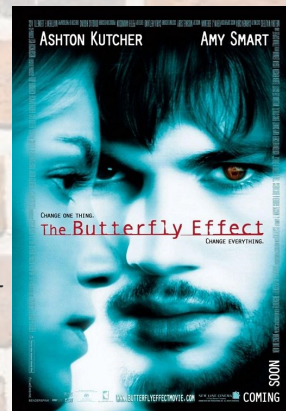
Miért ajánlom a könyvet, hogyha a film ilyen nagy sikernek örvend? Noha a film majdnem teljesen ugyanaz, mint a könyv, de ez utóbbiban Bendegúz gondolatai, kis anekdotái sokkal jobban érvényesülnek. Nemcsak a történetre koncentrálunk, hanem kitekintgetünk Bendegúz közvetlen környezetén túlra, a fiú pedig önfeledten mesél, a maga kicsit népies és vicces stílusában. A könyv olvasása közben garantáltan mindenki könnyezni fog a nevetéstől, és hamar megszereti ezt az örökké bajba kerülő fiúcskát. Mindenkinek ajánlom, nagyon jó szórakozás, remek viccekkel és szereplőkkel. Tekintsünk el a filmből már jól megismert szereplőktől, konfliktusoktól, és ássuk bele magunkat újra Rideg Sándor nagyszerű történetébe!

Gyebnár Katica 9.D

Pillangó-hatás (2004)

„Ha egy pillangó megrebbenti a szárnyát Pekingben, az akár tornádót is gerjeszthet Amerikában. Világunkban minden mindennel összefügg, minden cselekedetünk alapján változtathatja meg a jövőt. Még elképzelni is rémes, hogy mi lenne, ha valaki képes lenne a múltunkat megváltoztatni - ez kiszámíthatatlan következménnyel járna jelenünkre nézve. Evan Treborn (Ashton Kutcher) gyerekkorában számtalanszor elvesztette az öntudatát. Amikor tudatánál volt, naplót vezetett és most is, hogy felnőttként megpróbál visszaemlékezni a múltra. Miközben Evan lassan feltérképezi saját múltját, rájön, hogy képes az időutazásra. Így visszatér a múltba, hogy helyrehozzon néhány baklövést. Amikor visszatér a jelenbe, rájön, hogy a múlt apró változásai nem javítottak a helyzeten, hanem még nagyobb problémákat okoztak a jelenben.”

Ki ne akarna megváltoztatni a múltjából néhány dolgot, feloldani több fájó traumát? A mi lett volna, ha... kérdést sokszor feltesszük magunknak, amikor nem vagyunk biztosak abban, hogy a jó utat választottuk. Szeretnénk a változást, de sokszor nem gondoljuk végig, hogy amint változtatnánk a múltban, a jövőnk sem így nézne már ki.

Evan Treborn háta mögött egy olyan gyerek van, amit szíve szerint mindenki kitörölne: családon belüli erőszak, csonka család, pedofília, testi és szellemi fogyatékoság... Mindezeket úgy élte át, hogy óriási fekete foltok keletkeztek az emlékei között. Képzeljük el: egyik pillanatban ülünk a székben, esszük a vajás kenyeret, hirtelen jön a fekete folt, minden kiesik, majd öt perc múlva azon kapjuk magunkat, hogy egy óriási kés van a kezünkben, anyu pedig könyörög, hogy tegyük le. Egyszer csak eltűnnek a foltok. Újra minden normális lesz. Evan éli a többé-kevésbé kikupálódott életét, ameddig régi naplója kezébe nem akad. A napló sorait olvasva visszatér a múltba, azonban most nincsenek fekete foltok: a vajás kenyér megevése közben elsétálunk egy késért, azonban amikor leülnénk, anyu beállít, meglátja a kezünkben a kést, félreérti, és kiakad. Persze a filmben borzasztó példák is vannak a sötét foltokra. Evan próbál változtatni, de amint a sötét folt eltűnik, ő visszatér a jelenébe, ami ugye egyben a jövő is, és amint visszatér, hirtelen már teljesen más emberek között és más helyen van, senkit nem ismer, és nem érti, hogy mi történt. A film műfaja a dráma, a sci-fi és a thriller keveréke, egy kevés horrorral nyakon öntve. Mindenkinek ajánlom, mert ez olyan film, ami sok kérdést vet fel.

Gyebnár Katica 9.D

A segítség (2011)

„Skeeter (Emma Stone) a főiskola befejezése után újságíróként próbál pénzt keresni, de elhatározza, könyvet ír az előkelő déli családoknál szolgáló cselédekről, méghozzá a szolgálók nézőpontjából. Hosszas rábeszélés után Aibileen (Viola Davis), Skeeter legjobb barátjának házvezetőnője, a hallgatást megtörve elsőként mesél a kívülálló számára zárt fekete közösség félelméről. Annak ellenére, hogy Skeeter életre szóló barátságait kockáztatja, Aibileennel közösen folytatják a kutatást, és hamarosan több nővel találkoznak, akik szeretnék elmesélni történetüket, és kiderül, sokkal több mondanivalójuk van, mint amire számítottak.”

1962 Jackson, Mississippi. Az amerikai társadalom két részre bomlik. Vannak a fehérek, akik élnek hétköznapi vagy éppen dúsgazdag életüket, örülnek annak, hogy fehérek, van pénzük és szolgálójuk. És milyen a szolgáló? Ő a másik csoporthoz tartozik. Igen. Ő fekete. Nehéz az élete. Egy családnál dolgozik heti 6-7 napban, neveli a gyerekeket, ételt készít, bevásárol, majd este hazamegy, neveli a saját családját, a férje munkásember, aki fáradt, esetleg esténként megveri, üvölt vele. Többnyire rendes fizetést kap, szép munkaruhát. És mit nem kap? Nem kapja meg azt a tiszteletet, ami járna neki, mert ellát két háztartást. Nem kapja meg a jogot, hogy ugyanazt a wc-t használja, amit a „fehér” családja használ. Ő azonban nem szól semmit. Viseli a megaláztatásokat, mert dolgoznia kell, hogy pénzt keressen. Tulajdonként kezelik.

Aibileen egy viszonylag jómódú családnál szolgál. 17 fehér gyereket nevelt fel. Most neveli az utolsó gyereket, bár ezt ő még nem tudja. Az átlag szolgálólányok feladatát teljesíti. Skeeter, a főhősünk eredetileg azért keresi meg, mert házi praktikákat akar tőle kérni a rovatába a helyi újságnál. Azonban társalgásuk mélyebb témákra evez, és Skeeter egy második találkát kér Aibileentől. Viszont ezt már a saját házában kell megejteniük. Ha valaki megtudná, hogy egy feketével barátkozik, mindkettejüket kiközösítenék, egyikőjük az állását, másikőjük a barátait veszítené el. Lassan sikerül Aibileent szóra bírni. Rengeteg dolgot mesél el, sok megaláztatást és számos vicces történetet.

A segítséget 2012-ben 4 Oscarral jelölték - Legjobb film, Legjobb női mellékszereplő (Octavia Spencer és Jessica Chastain), Legjobb női alakítás. Ez a film komoly gondolatokat hordoz. Mesél, szórakoztat, könnyekre bír minket, igazi film-élmény.

Gyebnár Katica 9.D

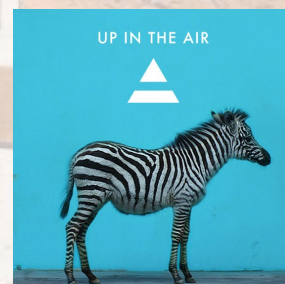
30 Seconds to Mars – Up in the Air

A rockbanda 1998-ban alakult Los Angelesben. Az „Up in the Air” című számuk 2013. március 20-án került fel a YouTube-ra felirattal. Ebben a videóban a szöveg mögött Földről készített felvételeket láthatunk az űrből. Az együttes a NASA-nak és a SpaceX-nek is elküldte kislemezüket, amin rajta volt az említett zene, hogy a Nemzetközi Űrállomásra szállítsák. Ezzel az Up in the Air lett az első kereskedelmi zenei kiadvány, amely felkerült az űrbe.

Ez a szám az egyik legjobban sikerült dal tőlük. Nem annyira gyors, mint némely másik zenéjük. Klassz a basszusgitár a szám alatt. Nagyon tetszik Jared Letónak, az énekesnek a hangja. A bandának további két tagja van: Shannon Leto és Tom Milicevic.

Sokat hallgatom, mert tetszik az együttes és a zene stílusa is.

Máté Balázs 9.Ny

FORRÁS-AJÁNLÓ

Az alábbi szöveg azért jelenik meg a Bolygatóban, mert elnyerte Bács-Kiskun megye irodalmi lapja, a Forrás folyóirat szerkesztőségének egyöntetű tetszését, és szerzője, Imre Lőrinc 13.D osztályos tanuló egy éves Forrás előfizetést nyert munkájával. Ne riasszon vissza senkit, hogy nem a legújabb számról szól a szöveg, hiszen ne feledjük: Az irodalom örök!

Mindenféle önámítás nélkül állíthatjuk, hogy büszkék lehetünk irodalmunkra: kezdve az első magyar nyelvű szövegemlékektől Balassin és Csokonain át a XIX. és a XX. század kiválóságaiig megannyi emlékezetes irodalmi alkotás kísérte történelmünket. És kíséri jelenleg is, hiszen kortárs szerzőink szintén kiemelkedő művekkel vétetik észre magukat. Az ő, illetve általánosságban az irodalom népszerűsítése a célja a kecskeméti székhelyű Forrás című folyóiratnak, melynek több száz megjelent száma közül ezúttal a 2012. áprilisihoz szeretnék kedvet csinálni. Végiglapozva a folyóiratot, mindenekelőtt a műfaji sokszínűség keltheti fel a figyelmünket: a lírai alkotások mellett találhatunk egy hosszabb lélegzetvételű színpadi művet, amely A kéz címet viseli, és egy rendkívül izgalmasnak ígérkező koprodukció gyümölcse, lévén a két szerző az ismert költő Háy János és a magának zenei munkásságával hírnevet szerző Lovasi András. Ráadásul a történet igencsak közel áll a korosztályomhoz, Anna és Dávid, a két főszereplő ugyanis 16 éves gimnazisták, és nem is közömbösek egymás iránt... Tovább folytatva műfaji barangolásunkat, olvashatunk regényrészletet, összehasonlító tanulmányt két „nagyagyúról” (Kosztolányi Dezsőről és Csáth Gézaról), valamint recenziót, és irodalomtörténeti tanulmányt is.

A sokszínűséggel az irodalmi minőség párosul, melyre garancia a lapszámban publikáló szerzők munkássága: közülük talán Tandori Dezső neve csenghet a legismerősebben (legalábbis nekem), de például se szeri se száma a József Attila-díjas íróknak (Juhász Ferenc, Pintér Lajos,

Szepesi Attila) és neves egyetemi oktatóknak (Hózsza Éva, Kabdebó Lóránt, Borbély Szilárd). Kuriózusként olvashatunk egy korabeli interjút a 102(!) éves korában elhunyt Dénes Zsófia tollából (Beszélgetés Freud professzorral). Talán az ő neve önmagában még nem mond sokat, mindenesetre ha hozzáteszem, hogy igencsak bensőséges kapcsolatban állt Ady Endrével, sőt, egy ideig a menyasszonyának is számított, mindjárt többen felkapják a fejüket.

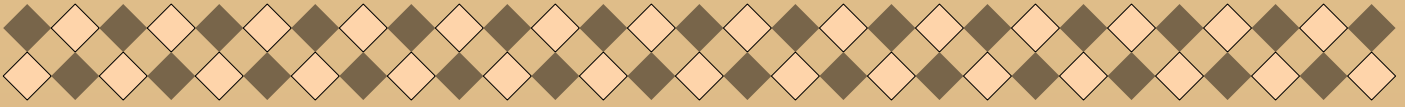
Számomra azonban a legérdekesebbnek Hász-Fehér Katalin írása bizonyult, aki egy XIX. század végi szövegemlékkel foglalkozik, méghozzá Reviczky Gyula fordításával, aki Arany János nagyszerű balladáját, az Ágnes asszonyt ültette át német nyelvre. Az idegen nyelvű verziót Arany szó szerint visszafordította magyarra, s így az Ágnes asszony egy újabb változata született meg, mintegy rávilágítva a fordítások fonákságára: Hiába végez tökéletes munkát a műfordító, a legmélyebb jelentésrétegek csak az anyanyelvű befogadók számára tárulnak fel, különösen lírai művek esetében.

Végül szeretném felhívni a figyelmet Pintér Lajos versére, amely kilenc anagrammából épül fel, azaz a költő minden sort a saját nevének betűiből állította össze. Ezen felbuzdulva én is megpróbáltam egy hasonló költeményt létrehozni, bár, a végeredményt tekintve, még bőven nyílik előttem fejlődési lehetőség... Mindenesetre álljon itt a mű:

R csalódik a szerelemben, minekutána agresszív lesz: Micire lő R.

Javaslom mindenkinek, hogy írjon anagrammákat, és olvassa a Forrást!

Diákmunkák

Látlak és nevetlek

(korai emlékezések. I.)

Látlak és nevetlek
újra újra.

Láttalak
Láttalak az utcán.
Kézen fogtak.
Mással voltál.

Örülök. Jól döntöttem.

Látlak és nevetlek.
újra és újra.

Hatalmas vigyor
feszül most
az arcomon,
mert látom
látom a tekinteteket
melyek
végig futnak
tulajdon testeden.

Látlak nevetlek.
újra és újra
változatlan mind az
ami van .

Mi vagy neki?
Gyönyör- semmi egyéb.

Jól emlékszek még
mi volt
azokon a bizonyos
éjszakákon ,
azokon a fő - főpróbákon.
És emlékszek

milyen volt veled szerepelni
a puha színpadokon.

Látlak és nevetlek.
Újra és újra .

Nézlek és magamban
azt mondom:

Ruhában - vaktérkép,
emlékeimben-ruha nélkül ,
felejthetetlen tájkép.

Egyre csak nevetek
udvarlóidon
kiken régen
együtt vidultunk
Jaj a szerencsétleneknek
--kik még nem is ismernek

És legutoljára is

Látlak és nevetlek
Újra és újra

Tudom milyen a tájkép
és tudom milyen a térkép.
és tudom mi a különbség.

Látlak és nevetlek
Újra és Újra
Újra
Újra..

Kálló Bálint 9. Ny

Titánbuzogány

Egyre kevesebb kisvirág van az életben,

viszont túl sok rá a méhecske

Keresnek, kutatnak, de sokat nem találnak,

nincs számukra megfelelő hely a világban.

Mi, diákok, izgága méhek vagyunk.

Ha találunk egy kis virágot, van egy jó napunk.

Kétségbeesettek, de valahogy mégis lazák.

Reméljük, hogy felnőtt korunkban is ez lesz a hazánk

Merre illatozik vajon a nagyvirág?

Kérem mondjon valaki valamilyen irányt!

Félhomályban , vagy már a sötétségben röpködve,

egy kósza titánbuzogány gondolatának örvendve

Holló Bettina 11.B

Teremtő képzelet a valóság küszöbén

Hit-vág-diadalt
Szavaid ölembé hullottak.
hogy mire számítottam?
magam sem tudom.
boldog vagyok.
Lelked léte számomra? – karambol
Lélegzeted, pislogásod
emlékeimben dorombol.

Kálló Bálint 9.Ny

Csorog.

Mintha tavaly február lenne

Kinőttem kabátomat.
Aztán úgy döntöttem,
utoljára még felveszem

Akkor vált világossá.
Együtt nőtt velem.

Kálló Bálint 9. Ny

Homag g é á M .

Mintha
tavaly Február lenne.
A szorongás
kiül
a csésze szélére.
Kezemet kezedre teszem.
Várunk.

két hét
két nap
egy év
fél év
egy éj

Mintha tavaly Február lenne
a szeretet
messze belengi az egeket.
Emlékszem,
valamit keresgéltem.

Kiborult a só.
Összetört
sörös korsó.

Kálló Bálint 9. Ny

Mivé lesznek ünnepünk?

(Parti Nagy után sem teljesen szabadon)

jajj ne odaég a hús
várj még nem csomagoltam be az ajándékokat
1856 vagy 1956 és van ennek bármi köze 48-hoz
vigyázz, mert ha rossz leszel virgácsot kapsz csak
mindjárt itt vannak az ebéd meg még sehol
nem akarok venni neki semmit ajj de ő is adott
húsvét van és akkor mi van van tojás meg sonka
ez csak 17 ajándék tavaly 18 volt tudom kicsim de drágult a benzin
augusztus 20-án mit ünneplünk
legalább ma ne veszekedjünk ez a szeretet ünnepe
mit vegyek neki olcsót vagy hasznosat
el ne felejtse a kokárdát
a magyar kultúra napján a magyar kultúrát ünnepeljük ez köztudott tény
november 2-a van és dzsingöbellz
ne nevesz hangosan ma nemzeti gyásznapi van
hozd be a fát kérlek állítsd föl a gyerekek díszítenék
öltözz puccba álljál másfél órát bár ezt tavaly is hallottad
nem lesznek nyitva a boltok 3 napig
soknullás költségű megemlékezés az jól néz ki a tv is közvetít
anya ugye kapok egy tabletet
én nem ünnepek mert én muszlim vagyok mit különködsz
köszöntsd az új évet másnappal
mért nincs halloween nálunk halottak napja van tiszta depi
ünnepeid a munkát azzal hogy ma kihagyod
az emberek nyavalyognak hogy nincs pénzük de tömve a pláza
kapkodás rohanás nyűg vita pucc műmosoly pénz
péNZ péNZ péNZ péNZ szenvedés péNZ..... mivé lesznek ünnepe-
ink.....

Péteri Lilla 11.C

Mint egy plüss

Puha
Aranyos
Mint egy plüss

Arca
Mosolyog
És derűs

Fekszem ott és szorítom mint felsőbbrendű hatalom
Adja magát, kínálkozik ordítva az alkalom
El sem tudnám mondani, mily csodás ez érzélem
Szeretem, és viszonszeret, vagy csupán csak képzelem?

Undorodom magamtól, eltaszít a valóság
A szerelem sosincs ingyen, ez nálam az adósság
Kitagadnak, elkergetnek, világ szemete vagyok
Csak azért mert mertem lépni, és mert álmaim nagyok

Motyog, megfog amíg alszik, ajka csillog, szeme rebben
Neki ez a természetes, én élek csak rettenetben
Bőre selymes, haja írisz, ismerem az illatot
Most az egyszer kieresztem magamból az állatot

Nem ártok én sose neki, haja szála sem görbül
Kék szemében minden bűnöm ártatlanul eltörpül
Szememből a könny kicsordul, gyengéden megölelem
Felébredt erre a drága, testem fölé emelem

Kérdezi, hogy miért sírok, mi könnyeimre az ok
Azt felelem: "Semmi, Kata, boldogság-könnyek azok".
Megnyugszik, bár még nem érti, miért fogom s nézek rá fel
Miatta (vagy magam miatt?) sok megvetést tűrtem már el

Csak tudnám, hogy miért lett ez bűn, minden gonosz forrása
Tényleg ily rossz? Vagy csak szimplán mindenki vak, hogy lás-
sa?

Kis kezével felém nyúl, törli könnyes arcomat
Ezen pillanatokért vívom minden egyes harcomat

Keservesen megölelem, hiszen mást nem tehetek
Mellkasához nyomódnak angyalszárny-leheletek
Halálosan éget a vágy, kínoz, megfojt mindenütt
Úgy gondolom, jobb volt amíg mozdulatlanul feküdt

Felébredve egy succubus, démoni és ördögi
Alvó angyal-valóságát a bűnöm megpörköli
Bűn-e tényleg, vagy szeretet; én ezt sose tudhatom
Ketreccemben a köröket minduntalan futhatom

Érzem arca puhaságát, haja szatén fénylését
Érzékelem mellkasomon puha, kedves légzését
Nincs más kiút innen tovább, mindenemet feladom
Őérte én a lelkeket Lucifernek eladom

Szörnyű démon-hírnök lettem átlagember-köntösben
Démon léteemet leplezve szeretőnek öltöztem
A kötelék, mi fűz hozzá, szorosabb, mint bármi más
Kapcsolatunk, vérszerinti, nem csupán csak csábítás

Szidok érte istent, angyalt, ördögöt és szellemet
Ég, pokol s föld szerint még nem szenvedtem eleget
Kis karjával átölel, könny szeméből kiesik
Érzi, valaki fontos majd életéből elveszik

Felemelem, kikísérem, közben útját mutatom
Leültetem kis székére, kedvesen megnyugtatom
"Nem kell" - mondom - "féljél semmit, itt maradok még veled"
"Nem engedek ide senkit ki ártana tán neked"

"Szeretlek!", majd "Köszönöm!", átölel s felsikít
Sírása a füleimbe izzó vasszögént hasít
E két szót, mit imént mondott, soha el nem feledem
Jöhet gazdag, modell, pogány, de én Katát szeretem

Átkarolom, simítom, s ő remeg és csak sír
Olyan hang, mit halandóként földi ember ki nem bír
Haja, háta selyempuha, gerince mint szent oszlop
Tartja a szegény lányt, kinek reménye szertefoszlott

Leülök, ölbeveszem, erősebben megszorít
Ez egy olyan kötelék, mit ördög, angyal nem szakít
Ahogy mondtam, galád vagyok, ember, kiben nincs erény
Kitagadva, lelketlen járok éltém szőnyegén

Elmegyek a parkba vele, ott egy padra leülünk
Nem vesz észre úgysem senki, a tömegben eltűnünk
Szerelemszín szirmok alatt gátlásait leveti
Puha arcát, édes kezét az ölembe fekteti

Kedveskedem, dudorászom, aztán elmondom neki
Én vagyok, ki szeme fényét a legjobban szereti
"Tudom" mondja "Észrevettem, szeretsz engem, nem vitás"
Szabad utat kapott bennem a démoni entitás

Virágszirmok hullanak, fű zöldell, patak csurog
Arcát nézve a jelenet végtelen időhurok
Szirmot söprök az arcáról, közben kuncog, mosolyog
Megcsókolom, s mindeközben szívemben tűz gomolyog.

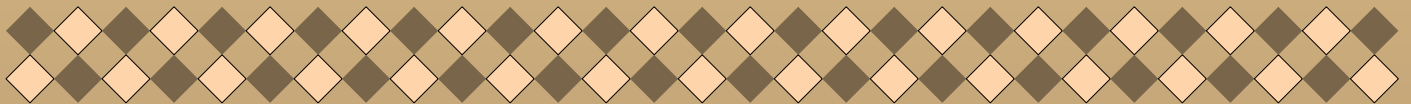
Puha
Aranyos
Mint egy plüss

Ajka
Mint selyem
Édes füst

Szösszenet

Már szúr az oldalam, levegőt is alig kapok. Szemeim előtt a világ már homályos, csak foltokat látok. Jól tudom az irányt, futok hát még így, vakon is a lehetetlenbe. Nem kell útmutató, se cél. Csak el, el és el. Pontosan tudom, hol van az. Hát ott! Pont ott, ahol a világ kijárata is. Nincs túl messze, de azért igyekeznem kell, nehogy utolérjen. Érzem, hogy felém tart, már szinte mögöttem van. Erős vagyok, loholok tovább. A lábamat már nem érzem, tudom már rég nincs, majd megfulladok. Gondolatvilágom zavaros, kibogozhatatlan, groteszk. Már azt hiszem, hogy elájulok, de végül mégsem. Pedig már arra is felkészültem, hogy a fejem pillanatokon belül az érdes, durva betonnak csattan. Miért bírom még mindig? Mi az a belső erő, mely még mindig mozgat? Titok. Az egyetlen titkom, de még én sem tudom mi az, annyira titkos. Úgy érzem, vállamon az egész világ súlyát cipelem. Már majdnem összecsuclok a teherből. Szeretnék mindent elhajtani, s megkönnyebbülni. Megszabadulni minden nehézségtől, eldobni mindent és mindenkit. Csak úgy lenni. Lefeküdni az árok szélére, s várni az ítéletre. Egy pillanatra megállok. Végiggondolom, mérlegelek, döntök. Megfontolt döntésre már nem volt időm, mert mire befejeztem a rövid mérlegelést, azon kaptam magam, hogy már megint rohanok. Már az eső is zuhog. Frissítően hat, de valahogy mégis forró. Szinte marja és égeti az arcom. Könnyeim összemósódnak az esőcseppekkel. Hirtelen jön egy villám, mely felébreszt a mámorból. Érzem, hogy hátra kell fordulnom. Remeg kezem, lábam, testem, lelkem, mindenem. Ráz a hideg, majd elönt a verejték az idő alatt, míg lassan hátra fordítom a fejem. Megpillantom. Most már tudom, hogy vesztettem. Bénultan és üresen tekintettel nézek a lényre, s már nem emlékszem semmire.

Holló Bettina 11. B

Spanyolos

¡Queridos Amigos!

Sajnos, még nincs itt az ideje a sangría iszogatásnak és a tortilla evésnek. Bár mindenki szeretne már egy tengerparton napozgatni, ez nem most fog eljönni. Húzzatok bele a tanulásba, javítsátok ki az összes ¡¡¡UNO!!!-t, ne most lustuljatok el, ez még nem a szieszta ideje. A 13. osztályosoknak üzenem, hogy nem kell megijedni, a spanyol szak mindenkit vár szeretettel, ha még nem sikerült döntenem. A 12. osztálynak kellemes utolsó előtti nyugalmas félét itt, a Bolyaiban, a 11. osztályosoknak sok sikert a faktaválasztáshoz! A 10. osztályos spanyolosoknak kitartást a történelem órákhoz, a 9. osztályos pici báránynak pedig sok szerencsét a tavaszi vizsgákhoz!

Németes

Hallo Leute! Azt hittétek, hogy a nehezen már túl vagytok?. Hát készüljétek, mert újabb passzív szerkezetek és vonatok gyülekeznek, hogy csatába induljanak ellenetek. A vizsgákról nem is beszélve. De mi nem hátrálunk meg. Gondoljatok az első félévre. Mennyi késői magolás, szenvedés, hosszú izgulós órák, de ha jobban belegondoltok, a munka meghozta a gyümölcsét. Mindannyian okosodtunk. Hát kössétek fel a hózentrógert! S, ha rendesen odateszitek magatokat, csak egyre könnyebb lehet. Nicht? Úgyhogy elő a szótárral! Losgehen! P.S.: Év végén mindenkit meghívok egy Lövenbraura.

Horoszkóp

Angolos

Elvagytok mint a befőtt. Lófráltok fel alá a folyosón, néztek ki a fejetekből. Épp úgy tekintettek jobbra és balra, mintha egy piros, emeletes városnéző busz tetején ülnétek Londonban. Pedig ideje lenne összekapni magatokat. A második félév jóval nehezebb lesz mint az első. Adjatok bele apaitanyait. Ha kimerültetek a tanulásban, csak dobjatok be egy fekete teát tejjel s mézzel, s a munka már folytatódhat is. Év végére muszáj lesz összekapnotok magatokat. A Big Ben órája is vésszen ketyeg, akárcsak a tiétek.

Matekos

1+3=4 : Mindig boldog légy.

6x6=43-7: Ne felejtsd el ezt, ha randizni mész.

2+7=9: A dolgozatok is jól sikerüljenek

5+6=11: Nehogy becsússzon egy rossz jegy

BOLYAI FARSANG

2014

Kapunyitás: 18.45

Március 7. 19-23 h

**A 10 legjobb jelmezért
feleletmentesítő!!!**